

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

De la tradiție la faimă

Onești — oraș premiat
în întrecerea patriotică pe țară

De fapt, definirea sau încercarea de definire a acestei așezări noi pe locul uneia mai vechi, cu îndepărtate urme în istorie, încercarea de prezentare a acestui oraș construit în limitele a două magistrale, elemente principale în planul de sistematizare, hotărând rânduiala blocurilor, a instituțiilor, a magazinelor, le-au făcut foarte mulți. Despre Onești, orașul blocurilor moderne, orașul care nu mai amintește de vechiul tirgoșor, s-au scris în versuri și proză atâtea cuvinte avântate, încât îți pare greu să găsești elemente noi.

Dincolo de impresia pe care ți-o formezi despre orașul acesta, privindu-l, străbătându-l străzile, cercetându-l originile și vechia înfățișare în fotografii ori alte mărturii de demult există și alte posibilități de informare, alte posibilități de cunoaștere a vieții de aici. Lumea aceasta care, mai ales în orele înserării, inundă străzile, mulțimea care forfotește în magazine, pe străzi, la cinematografe, formează populația orașului. Cîți au rămas pe aici, dintre cei ce locuiau și în vechiul tirg al Oneștiului, cîți au văzut orașul nou, apărînd bloc cu bloc, strădă cu strădă, pînă la așezarea încheată de

i-au adus primul loc în întrecerea patriotică pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a orașelor. E drept că acum zăpada a acoperit și străzile și spațiile verzi. Dar gospodinele păstrează lădițele în care se pregătesc răsaduri, păstrează și semințele pe sorturi, în punguțele bine împachetate. Unde le-am văzut? În mai multe locuri, dar cu deosebire la soții Petranca și Lazăr Dumitru, ei președintele comitetului de locatari din blocurile 6—8 din strada „Progresului”, ea președinta comisiei de femei. Pachetele cu semințe stau stivuite în cutii, ca la farmacie. Aici sînt semințele de panselă, colo de garofie, de narcisă, stînjene, iasomie, gladiole, dalii și cite or mai fi, iar sub scări stau lădițele unde se vor pregăti răsadurile. Deci, aici stă o parte din grădiniile orașului. Anul trecut au fost numai în micul cartier de aici peste 10 800 fire, anul acesta, de cum s-o desprăvăra, cite vor mai fi? Mai multe și poate mai variate. În apartamentul soților Dumitru, care colaborează în munca obștească așa cum colaborează de mulți ani în căsnicie, s-au purtat și se poartă multe discuții despre treburi comune ale locatarilor, aici bat

pe valea Trotușului, unele probleme mai prozaice, de vreți, dar de loc de neglijat. Casele frumoase și confortabile se cer și bine întreținute. Și asta o puteau face bine, cu rost, cu drag de apartamentele în care locuiau, numai locatarii lor. Nu prea de multă vreme au apărut preocupările acestea. Nu prea de multă vreme s-a creat tradiția aceasta a îngrijirii caselor și spațiilor verzi și locurilor de joacă pentru copii, a păstrării curățeniei, treabă la care să muncească, alături, deputați, comitete de locatari, comitete de cetățeni și cetățenii înșiși. Dar ea s-a conturat din ce în ce mai temeinic și dac-ar fi s-o reprezentăm grafic — ceea ce, să recunoaștem, e dificil — am avea de-a face cu o curbă ascendentă destul de abruptă în urcus, o curbă care ar urma fidel alteile, în alte grafice, reprezentînd dezvoltarea, în diferite sectoare, a orașului. Pentru anul trecut ar trebui să marcăm această preocupare cu un punct roșu sau poate cu altceva, care s-o deosebească de celelalte rezultate, din ceilalți ani. Tradiția în gospodărire și înfrumusețarea orașului s-a transformat în faimă. Oneștenii au adăugat farmecului orașului lor o nouă semnificație dată de rezultatele foarte bune, cunoscute și apreciate în rîndul tuturor orașelor din țară, din întrecerea patriotică desfășurată pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a orașelor în 1964.

Cînd îi privești pe oneșteni și le remarci tineretea și te gîndești la

LUCIA MANOLESCU

(Continuare în pag. 5-a)

Imagini convingătoare

Broșura „Regiunea Galați în plină dezvoltare” — apărută recent, se impune cititorilor alături prin conținutul său cit și prin prezentarea grafică. Pornind de la aspecte generale care oferă cititorului imaginea marilor realizări de pe cuprinsul patriei în toate domeniile de activitate, broșura consemnează în amănunt tot ce s-a înfăptuit în regiune. Sînt prezentate marile construcții din regiune printre care Combinatul siderurgic Galați, cu primele obiective terminate sau în anumite stadii de construcție, Grupul chimic industrial Brăila, cu combinatele de celuloză și hîrtie din stuț, Combinatul de fire artificiale, modernele unități de industrializare a lemnului de la Brăila și Focșani și altele.

Un capitol se referă la dezvoltarea și înzestrarea agriculturii socialiste. Se menționează aici că în ultimii ani agricultura a fost înzestrată cu peste 2 800 tractoare, 2 700 combine, 4 700 semănători și alte mașini agricole perfecționate. În capitolul intitulat „Se îmbunătățește continuu nivelul de trai al oamenilor muncii”, se scoate în evidență că în ultimii 4 ani, s-au construit 12 000 apartamente, școli noi cu 1 200 săli de clasă, peste 130 de magazine comerciale și alte obiective de interes social și cultural.

Conținutul broșurii este completat cu numeroase fotografii și grafice.

L. BASSERO
correspondentul „României libere”

NOUTĂȚILE ZILEI

Studenții din patria noastră au petrecut o vacanță de iarnă plăcută. Aproape 7 000 de studenți din toate centrele universitare ale țării au fost găzduiți în 40 de cabane turistice ca și în taberele organizate la Sîlna, Predeal, Bușteni etc. În chiseu: frumoasa stațiune Polana Brașov, unde numeroși studenți au făcut excursii.

Foto: NICU VASILE

SE ÎNTOCMESTE

Un nou ghid al orașului București

Un colectiv din cadrul Comitetului de cultură și artă al orașului București lucrează în prezent la elaborarea unui nou ghid al capitalei, menit să corespundă și cerințelor Oficiului Național de Turism. Prin consultarea acestui ghid, vizitatorii vor putea cunoaște monumentele de istorie și de artă, viața culturală și artistică a capitalei.

Un prim capitol al noului ghid va fi consacrat diferitelor muzee de pe raza orașului București, iar un altul va prezenta monumentele de arhitectură și de sculptură ale orașului. Vor fi înfățișate totodată diverse locuri și case istorice. Parcurile și grădiniile din București și împrejurimi, teatrele, cinematografele, sălile de expoziții, sălile și terenurile de sport, hotelurile, restaurantele, principalele magazine, precum și alte adrese utile, vor face obiectul unui alt capitol al ghidului. El va fi întregit cu desene, fotografii și cu diverse hărți-itinerar, cu

adresele și mijloacele de transport spre principalele hoteluri, restaurante, teatre, cinematografe.

Noul ghid al orașului București urmează a fi editat în limba română și în limba franceză.

„Decada teatrelor dramatice”

În vederea stimulării activității teatrelor dramatice și a creșterii calității artistice a spectacolelor, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă va organiza anul acesta în lunile mai-iunie „Decada teatrelor dramatice”.

La această manifestare vor participa teatre dramatice din Capitală și din țară cu cele mai bune spectacole prezentate în premieră în stagionile 1963—1964 și 1964—1965. Se va da prioritate spectacolelor cu piese contemporane și îndoeșbi cu opere ale dramaturgiei naționale.

Selecionarea spectacolelor va fi făcută de către o comisie a Consiliului teatrelor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

ÎN ACEST NUMĂR:

● Caracteristici principale ale sistemului fiscal al R. P. R.
de I. TULPAN, adjunct al ministrului finanțelor

(pag. a 2-a)

● Regiunile patriei în plină dezvoltare: MARAMUREȘ

(pag. a 3-a)

● RESURSELE DE APĂ DIN ȚARĂ ȘI FOLOSIREA LOR
de V. CHIRIAC, vice-președinte al Comitetului de Stat al Apelor

(pag. a 4-a)

Alt produs la Govora: silicagelul

GOVORA (cosp. R. 1). — La Uzinele de produse sodice din Govora s-a realizat un nou produs. Este vorba de un compus al siliciului de sodiu denumit silicagel. Cercetările și experiențele făcute

pînă acum au scos în evidență caracteristicile superioare ale noului produs care va fi folosit la uscarea gazelor și ca suport de catalizator în unitățile industriei petrochimice din țara noastră.

Pregătirile elevilor pentru examenul de maturitate

RI

Ar putea părea oarecum prematur să discutăm acum, în luna februarie, despre un eveniment școlar care va avea loc abia în iunie: examenul de maturitate.

Într-adevăr, timpul care ne desparte calendaristic de acest eveniment pare încă lung, dar tradus în limba școlară el înseamnă mai puțin de două trimestre. Iată de ce pregătirea pentru examenul de maturitate polarizează în mod firesc încă de pe acum atît preocupările elevilor din clasele a XI-a, cît și ale părinților lor și ale profesorilor. Într-adevăr strădania pentru rezultate cit mai bune la învățătură se cere locuim acum susținută cu mai multă grijă și perseverență. În primul rînd prin respectarea fidelă a programului zilnic de învățătură — cu egală atenție pentru toate disciplinele — indiferent dacă corespund sau nu preferințelor individuale sau dacă sînt sau nu prevăzute în programa examenului de maturitate.

Dar dacă disciplina proprie a muncii este un factor esențial, nu mai puțin important este și ajutorul pe care profesorii trebuie să-l acorde elevilor care se pregătesc pentru absolvire. Și în acest sens, gama posibilităților pe care le au la îndemînă cadrele didactice este foarte largă: urmărirea atentă a activității fiecărui elev, accentuarea asupra acelor materii la care elevii vădese dificultăți, luarea de măsuri eficiente și rapide în cazurile în care rezultatele sînt nemulțumitoare, întărirea disciplinei și sporierea răspunderii elevilor față de învățătură, solicitarea doază dar constantă a eforturilor, astfel ca elevii să poată munci rațional și ordonat. Cum în acest trimestru vor spori preocupările și pentru recapitularea materiei în vederea examenului de maturitate, la multe școli medii din țară cadrele didactice au și fixat și programat activitățile pentru facilitarea recapitulărilor, lecțiile

de sinteză, orele de consultații. Sînt posibilități utile de ajutorare în pregătire a elevilor, de care aceștia trebuie să se folosească cit mai mult.

Preocupările actuale ale elevilor din ultima clasă cuprind însă în sfera lor și ceea ce va fi „după” — după ce vor fi absolvit examenul de maturitate și vor pași spre profesia aleasă potrivit însușirilor și preferințelor lor. Mulți dintre ei sînt deja hotărîți asupra meseriei pentru care vor opta — iar faptul le conferă întotdeauna surplus de elan și de seriozitate în pregătire. Dar sînt și alții care pendulează între două-trei variante, care azi se dezică de hotărîrea de ieri sau care, și mai simplu, spun că „o să văd eu după examen”. Din experiența anilor trecuți, s-a constatat că tocmai aceștia sînt mai slabi la învățătură și mereu amenințați de corijențe. Și spre ei trebuie să-și îndrepte în mod deosebit atenția colectivului clasei și cadrele didactice. În multe școli, organizațiile de tineret au inițiat cicluri de conferințe privind orientarea profesională, au făcut sondaje, discuții care s-au dovedit foarte utile. Au fost organizate și acțiuni pe plan mai mare: în Capitală, de pildă, a avut loc o adunare a elevilor din clasele a XI-a ale școlilor bucureștene cu reprezentanți ai conducătorilor unor instituții de învățămînt superior, în care aceștia din urmă au vorbit elevilor despre diferitele profesii. Sînt inițiative foarte interesante care se cer preluate și extinse și de alte școli medii din țară, ele constituind un real ajutor dat elevilor în alegerea viitorului lor drum în viață. În același timp însă, ele trebuie dublate de atenția sporită a părinților, de sfatul lor matur, judicios, bazat pe deplină cunoaștere a aptitudinilor pe care le-au vădit copiii lor și a profesunilor în care ar putea fi cei mai bine valorificate.

Este perioada în care examenul de maturitate trebuie cit mai bine pregătit, fără să omitem însă nici ce va fi „după examen”...

TELEGRAM E

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a adresat președintelui Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, felicitări cu prilejul celei de-a XVII-a aniversări a proclamării independenței — ziua națională a acestei țări.

Președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine mulțumiri pentru felicitările adresate.

(Continuare în pag. 2-a)

IARNA, LA MARE

Aurel Baranga

La început, înainte de a fi o noțiune geografică, Dobrogea s-a impus adolescenței mele îndepărtate ca una poetică: „cum subit illius tristissima noctis imago”, cînd îmi revine în minte amintirea acelei nopți... Era scandal melancolic în orele de latină versul nostalgic al nefericitului Ovidiu, osîndit de o augustă cruzime să-și trăiască schimnicia printre „sarmatii bărboși” în pustia de gheață a Pontului Euzin... Reflecțeam mental tragedia delicatului și rafinatului poet curtean, gonit dintr-o Romă a tuturor voluptăților la periferia de pe atunci a lumii. Înainte de a fi pus vreo dată piciorul pe pămîntul Dobrogei, Tomisul și Pontul Euzin făceau în mintea mea o unitate a talazurilor și a tristeții, sortită să oprească în deznădejde o legendară și nemeritată recuzită: „cum subit illius tristissima noctis imago”...

Au venit apoi, prin intermediul unor manuale de geografie obtuze, noțiunile concrete: Dobrogea, provincia pămîntului sterp și sărac, unde, într-un peisaj amintind profilul unei Anatolii prăpădite, își duceau traiul blestemat mai multe seminișii. Solicitată insistent, memoria refuză totuși să reînvie alte amănunte decît cele legate de imaginea

unor sate sărace și resemnate, tăiate de drumuri prăfoase, pe care umbrau parcă fără vînt, sub povara samarelor, măgărușii. Și era un tablou de o asemenea crîncenă sărăcie, încît și cîinii Dobrogei, hămășiți și singuri, păreau paupieri și moflizi sub pirjolul unui soare hain.

Primul contact cu Dobrogea, mai exact cu orașul, cu oamenii, s-a petrecut în Constanța imediat după primul război mondial și n-am să uit niciodată emoția acelei înfîlîriri. Descopeream un univers peștrîț, colorat divers, agitat, port febril trăind o prosperitate falsă și gălăgioasă: negustori, cămătari, contrabandisti, mistifi, ofițeri de marină, uniforme de operetă, jocuri de noroc, cafele, locuiri de noapte, o trepidăție cosmopolită, tipătoare și indecentă, ascunzînd numai parțial, sub stratul gros de fard, realitatea. Realitatea am văzut-o într-o dimineață vinată în port. Flămînzii, storși de vlagă, într-un oraș care mistuia noapturn scene fabuloase, docherii încrucișaseră brațele lor grele ca niște visle. I-am văzut într-o dimineață

Onești — 1965

astăzi, cu aspectul citadin modern, cîți au venit să lucreze aici în marile întreprinderi și la rămas cetățeni ai orașului? Cam greu de ieșit la liman cu o astfel de socoteală! Și oare cîți dintre ei pun umărul, în calitate de cetățeni, la gospodărirea orașului, la întreținerea curățeniei, a spațiilor verzi cu flori multicolore, despre care li s-a dus vestea, la întreținerea apartamentelor din blocurile noi în care locuiesc? Presupunem că toți, sau aproape toți. Altfel n-ar arăta orașul așa cum arată, n-ar fi dobîndit rezultate care

la ușa copiii aducîndu-l la cunoștință lui „tanti Dumitru” că cineva a rupt flori sau a călcat pe iarbă, aici se hotărîse unele treburi pe care acum locatarii le consideră ale lor, ale tuturor. Ce păcat că nu e vară, să poți privi grațioasele flori, colorate cu atîta delicateță și îngrijite cu atîta bunăvoință! Dar va trebui să revenim la „tanti Dumitru” și la copiii ei frunțași la îngrijirea spațiilor verzi. Să-l cunoaștem pe pe Petru Cucu și pe alții; s-o însoțim pe deputata Petranca Dumitru, candidată și acum în circumscripția electorală 25, într-o mică plimbare, în care dînsa să ne prezinte spațiile verzi ale cartierului, iar noi să ne bucurăm de frumusețea și parfumul florilor. Și nu numai, pe dînsa. Florile, verdeața din Onești sînt renumite și meritul e pe deantregul al miilor de cetățeni ai orașului.

Orașul Onești are, la orice reprezentare grafică cu date comparative, curbe cu ascensiuni rapide. În trecut (și asta înseamnă cîțiva ani în urmă), în prezent sau în viitor. Începutul, acum aproape zece ani, a însemnat de pildă, 105 apartamente. După un deceniu, cifra a crescut la circa 7 000 de apartamente. Nu e o limită ci un element de comparație pentru o altă curbă care, în cîțiva ani, se va îndrepta din nou în sus, mereu și rapid, în sus. Apariția blocurilor noi de locuințe pentru cei care veneau să lucreze în marile complexe industriale, a adus însă, pe lîngă semnificația unor elemente noi în dezvoltarea orașului apărut

Regiunile patriei în plină dezvoltare

INTERVIUL NOSTRU

cu tov. GHEORGHE POP, președintele comitetului
executiv al sfatului popular al regiunii Maramureș

Legătura cu masele, izvor de noi înfăptuiri

Oricine străbate regiunea Maramureș întâlnește, la fiecare pas, măturile vieții noi statornicite și în această parte a țării în anii puterii populare. Despre aceste înfăptuiri am avut recent o convorbire cu tovarășul GHEORGHE POP, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Maramureș.

— Vorbind despre noile obiective aparute pe harta regiunii care reflectă politica consecventă a partidului nostru de industrializare socialistă a țării, de ridicare a regiunii Maramureș, în trecut înapoiată — a spus tovarășul președinte — cred că se cuvine să ne oprim mai întâi la cele de interes republican. Sint numeroase și puternice. În anii puterii populare au fost create 30 de unități industriale iar alte 70 au fost dezvoltate și înzestrate cu utilaje noi, moderne, mărindu-se capacitatea de producție. În ultima vreme au luat ființă o serie de unități importante, cum ar fi minele de la Baia Borsă, Ilba-Handal și Suior, flotațiile din Căvnic, Săsar și Băiut, flotația centrală, uzina de cupru și uzina mecanică de utilaj minier din Baia Mare, barajul Firiza și altele. În prezent so alia în plină construcție combinatul de industrializare a lemnului de la Sighet, o construcție modernă care va permite o mai bună valorificare a lemnului din pădurile maramureșene.

— Pe lângă numeroasele întreprinderi de interes republican, am dori să știm ce progrese s-au înfăptuit și în domeniul industriei locale.

— Enumerarea unor cifre este, cred, edificatoare în acest sens. Din anul 1959 și până în prezent, producția industriei locale a crescut cu 125 la sută. Au fost create un număr de 100 noi sortimente care satisfac tot mai bine nevoile mereu crescînde ale populației. Numai anul trecut la îndemina cumpărătorilor au fost puse la dispoziție 60 sortimente noi, iar în acest an pe piață vor apărea alte noi produse. Există, în acest sens, o preocupare deosebită din partea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor ce activează în cadrul industriei noastre locale care se străduiesc să realizeze o producție de calitate superioară și să depășească sarcinile de producție planificate.

— Care este contribuția sfaturilor populare la dezvoltarea activității edificare și social-culturale din regiunea Maramureș?

— Pe harta regiunii au apărut în ultimii ani, o serie de obiective gospodărești și social-culturale, la realizarea cărora organele locale ale puterii de stat, îndrumate în permanență de organele de partid, și-au adus din plin contribuția. În sectorul gospodăresc, de pildă, rețeaua pentru distribuția apei a crescut de la 40 km, cit era în 1953 la 165 km. Numărul brașamentelor de apă s-a dublat iar cantitatea de apă distribuită a sporit de opt ori. Orașele, centrele muncitorești și în general toate comunele și satele regiunii Maramureș, capătă de la zi la zi un aspect mai frumos. La Baia Mare, Baia Sprie, Căvnic, Ferneziu, Nistru și în alte părți au apărut în ultima vreme cartiere și centre noi de o impunătoare eleganță arhitectonică. Peste 8.000 de apartamente noi, confortabile, și-au deschis ușile pentru noii locatari. Numai anul trecut au fost date în folo-

MARAMUREȘ

TINERETE

Ludovic Bruckstein

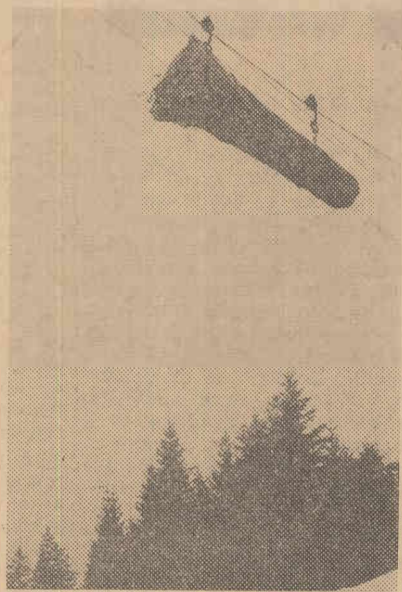
Două mașini urcă drumul de munte către Huta. Duc o „brigadă complexă științifico-artistică” a clubului „1 Mai” din Sighetul Marmaroei la gura de exploatare forestieră Huta. Un medic, profesori de literatură, de matematică, vor vorbi forestierilor despre realizările din domeniul ocrotirii sănătății, despre poezie, despre cosmos și despre multe altele, apoi vor răspunde la întrebări. După aceea vor urma „la cuvînt” mica orchestra și soliștii cîntecelor populare maramureșene.

— V-am ruga să ne spuneți, în încheiere, despre contribuția cetățenilor la acțiunile întreprinse de sfaturile populare, la realizarea planurilor de înfrumusețare a regiunii Maramureș?

— Nu pot avea decît cuvinte de laudă la adresa cetățenilor din regiunea noastră. Ei participă cu însuflețire la acțiunile sfaturilor populare dovedind prin aceasta preocupare pentru dezvoltarea regiunii noastre, pentru continuarea ei înflorire. Anul trecut — ca să mă refer la faptele mai recente — oamenii muncii de la orașe și sate au participat cu entuziasm la lucrări de interes obșteșc care însumează aproape 50 milioane lei. Cu sprijinul cetățenilor s-au construit numeroase străzi, trotuare, podete, parcuri, s-au amenajat grăduri, baze sportive, solarii, s-au făcut lucrări de îndiguit, taluzări și alte multe lucrări gospodărești.

Numeroase asemenea lucrări sînt planuite și în acest an. Convorbirile care vor avea loc în tot timpul campaniei electorale în cadrul înălțărilor dintre candidați și alegatori, vor contribui desigur la îmbunătățirea și îmbogățirea acestor planuri prin propunerea unor noi obiective, prin propunerea unor soluții mai judicioase și mai eficiente, prin dezvoltarea unor neajunsuri care au împiedicat o valorificare mai deplină a posibilităților existente. Dragostea oamenilor pentru satul sau orașul în care trăiesc și muncesc va avea și-n acest fel o exprimare vie, directă. Această dragoste și acest interes crescînd al maselor pentru activitatea obștească, pentru problemele gospodărești edificare sînt o sursă inepuizabilă de inițiative constructive. De aceea noi le socotim principalul nostru sprijin, izvorul puterii noastre în munca pentru înfăptuirea sarcinilor ce ne stau în față.

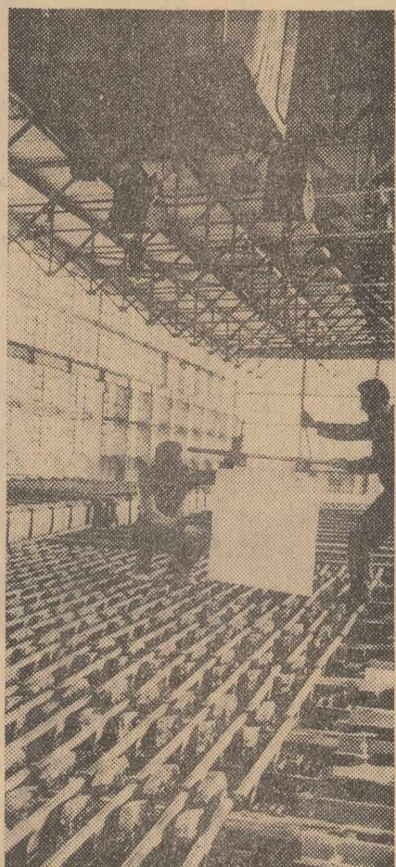
Păduri maramureșene

Pădurile se întind în regiunea Maramureș pe o suprafață de 328.000 ha., ceea ce reprezintă o treime din suprafața totală a re-

giunii. Ca urmare a politicii partidului de valorificare superioară a resurselor naturale, industria forestieră a marcat și aici mari progrese. Este semnificativ, în acest sens, faptul că față de anul 1960 volumul producției globale a industriei de exploatare și prelucrare a lemnului a crescut, în 1964 cu peste 44 la sută, consecință a folosirii pe scară largă a mijloacelor mecanizate. Introducerea și extinderea tehnicii noi își arată roadele mai ales în valorificarea superioară a masei lemnoase. În prezent se află în plină construcție, la Sighet, un important complex de industrializare a lemnului.

În clișeu: Între parchetul Betligi și Vișeu, pe valea Vaserului cu un funicular lung de 2.200 m se transportă trunchiurile uriașe de brad.

Combinatul chimico-metalurgic și Uzinele „1 Mai” din Baia Mare și-au lărgit în ultimii ani capacitatea de producție, prin reutilizarea lor cu mijloace tehnice moderne. Ca urmare, în anul 1964 producția celor două unități reprezintă o creștere de aproape 53 la sută față de anul 1960. De curînd, în preajma Combinatului chimico-metalurgic s-a înălțat, pe cîteva zeci de hectare, un important obiectiv industrial al planului senenal: Uzina de cupru dotată cu utilaj modern, la nivelul tehnicii mondiale (în fotografie se vede o parte din secția de electroliză a cuprului). Colectivul acestei uzine realizează cupru electrolitic cu un conținut de 99,3 la sută față de 93,6 la sută cît era în 1963. Aceste rezultate ating realizările obținute de către cele mai moderne uzine similare.

cu procesul de producție mecanizat de la fasonat, pînă la scos și apropiat, este Stan Toader, un tînăr blond, înalt, lat în spate, cu o față zîmbitoare, deschisă. O veche cunoștință. A urmat școala, de maiștri silvici la Sighetul Marmaroei și, paralel, arta dramatică la Școala populară de artă. A jucat în mai multe piese într-un act. De aceea e mereu bucurat să primească artiștii amatori.

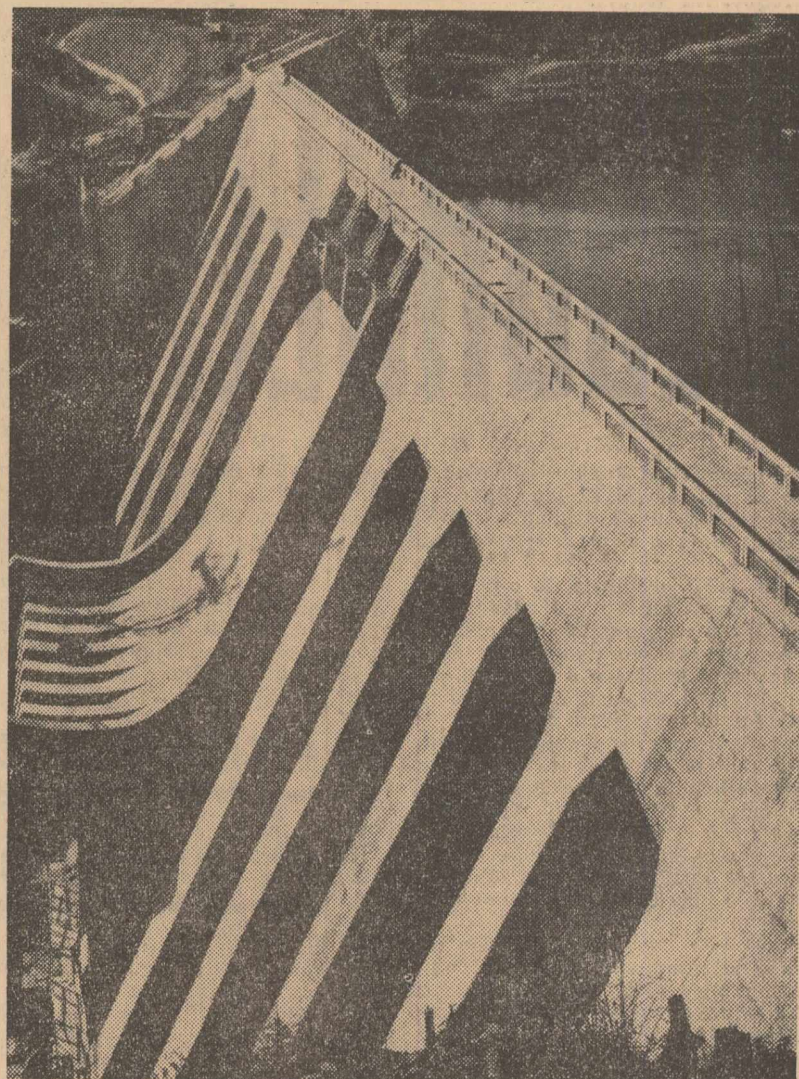
Ne-am imbrățișat bucurăsi de această revedere neașteptată. Am vorbit de colegii lui de școală, tineri maiștri răzleși prin diferite colțuri de țară, în producție. A auzit că unul din ei, Bile Gavrila va veni înapoi la Sighetul Marmaroei, la Combinatul de industrializare a lemnului care se construiește...

Îmi este prezentat șeful de brigadă Stan Dumitru Oncu, un tînăr brun, înalt. Tînăr dar cu multă experiență în muncă. Anul trecut, a fost decorat cu „Medalia muncii” cu prilejul celei de a 20-a aniversări a Eliberării, și de curînd a fost propus candidat în alegerile de deputați în sfaturile populare. Maistrul Stan Toader fine neapărat să-l cunoască pe Simionca Gheorghe, unul din cei mai buni tractoriști „pe întreprindere”. Sîm de vorbă. (E un fel de a spune pentru că tractoristul Simionca e un tînăr foarte timid). Din anul 1955 e tractorist, deci împlinesc zece ani de activitate. Are doi copii. Dai feciori, care învață bine la școală. Mă uit la el mirat. Da, într-adevăr, nu are mai mult decît arată : 28 de ani !

Privesc în jur : tineri, cei mai mulți mai aproape de 20 decît de 30 de ani. Conduc o exploatare forestieră puternică, utilată cu terăstraie mecanice, cu cinci tractoare grele. Și o conduc bine, cu elan, cu pricepere...

Dar trebuie să-mi întreprind reflecțiile. Dincolo în sala mare, orchestra a atlat cu brio un cîntec popular maramureșan, din cele vesele :

„Frunză verde-a fagului
M-am urcat în sus pe grui,
Să dau drumul dorului
S-nceput-am o hori
Hore nouă, hore-aleasă
Cum ni-i viața de frumoasă...”

PE VALEA FIRIZEI

Cu vreo doi ani în urmă, în apropiere de Baia Mare, pe valea riului Firiza puteai întîlni, ici-colo, mici baraje de acumulare construite de o întreprindere sau alta din oraș. Erau niște construcții modeste, neeconomice, care, pe timpul verii, în lunile secetoase, sau iarna cînd începea înghețul, furnizau întreprinderilor o foarte mică cantitate de apă, ba uneori chiar de loc.

Astăzi apele riului Firiza sînt zăgăzuite de un impunător baraj (a cărui imagine de ansamblu v-o oferă fotografia de mai sus) înalt de 45 m., avînd un lac de acumulare cu o capacitate maximă de 21 milioane m. c.

Noua construcție, dată în folosință exact în prima zi a acestui an, are o importanță deosebită pentru economia regiunii Maramureș. De aici se alimentează cu apă potabilă orașul Baia Mare și cu apă industrială toate întreprinderile din oraș. Astăzi apa furnizată de noul baraj costă mult mai puțin decît costa înainte cînd alimentarea se făcea cu ajutorul modestelor baraje răspîndite la întîmplare pe valea Firizei. Pentru ca apa potabilă să ajungă de la baraj la consumatori s-a construit un tunel subteran, lung de 3 km., care-o transportă pînă la un lac de alimentare. Aici apa este trecută prin stația de filtrare după care, prin conducte, este trimisă la oraș.

Construcția noului baraj are și o altă însemnătate pentru locuitorii orașului Baia Mare. Fiînd situat la poalele muntelui Igniș, într-un cadru natural de un farmec deosebit, barajul Firiza tinde să devină un punct turistic de mare atracție. Și nu numai atît : la vară lacul de acumulare va primi 300.000 de puiți de păstrăvi, devenind astfel și o mare crescătorie piscicolă a regiunii Maramureș.

Mîndria minerilor

Stelian Filip, maistrul de schimb la uzina de preparare a minereurilor de la exploatarea minieră „Căvnic” a fost mai întîi celular ; pasiunea pentru învățătură l-a îndemnat să meargă la școală. Acum, la 31 de ani, e mîndru că alături de minierii maramureșeni, contribuie și el, printr-o muncă de calificare superioară, la dezvoltarea industriei miniere maramureșene, cea mai importantă ramură a industriei regiunii care a cunoscut în anii puterii populare, o impetuoasă dezvoltare. Comparînd rezultatele activității industriei miniere maramureșene din anul 1960 cu cele din 1964 aflăm o creștere de aproape 45 la sută. Acest ritm se datorește investițiilor de peste 1,5 miliarde făcute de stat în scopul dezvoltării acestui sector cit și muncii harnice și pricepute a minerilor maramureșeni.

Astăzi regiunea Maramureș este regiunea cu ponderea cea mai mare în producția globală de metale neferoase a țării, reprezentînd 43 la

sută din producția acestei ramuri. Au intrat în exploatare, în ultimii ani, unități miniere noi, ca cele de la Ilba și Suior, iar alte unități de exploatare și prelucrare a minereurilor au fost extinse și modernizate. O construcție cu care minierii maramureșeni se mîndresc este uzina centrală de preparare a minereurilor din Baia Mare, intrată în funcțiune în anul 1962, cea mai mare construcție de acest fel din țară. Industrializată cu mașini și utilaje moderne, de înaltă tehnicitate, fabricate în țara noastră, unele dintre ele chiar în regiune, ea asigură zilnic prelucrarea a 2.500 tone de minereuri, furnizînd uzinelor chimico-metalurgice șase sortimente de concentrate.

Multe s-ar mai putea spune despre industria minieră a regiunii Maramureș, aflată în plină dezvoltare. Vom mai nota doar un aspect semnificativ : preocuparea față de condițiile de muncă ale minerilor. Se știe cit de istovitoare era truda acestora în trecut. Astăzi, mijloacele

mecanizate folosite în mine la încărcatul și transportatul minereurilor, perforajul umed, îmbunătățirea sistemului de aerisire, a sistemului de alimentare cu apă potabilă și industrială și, în general, multiplele măsuri de protecția muncii, au îmbunătățit continuu condițiile de muncă din minele maramureșene.

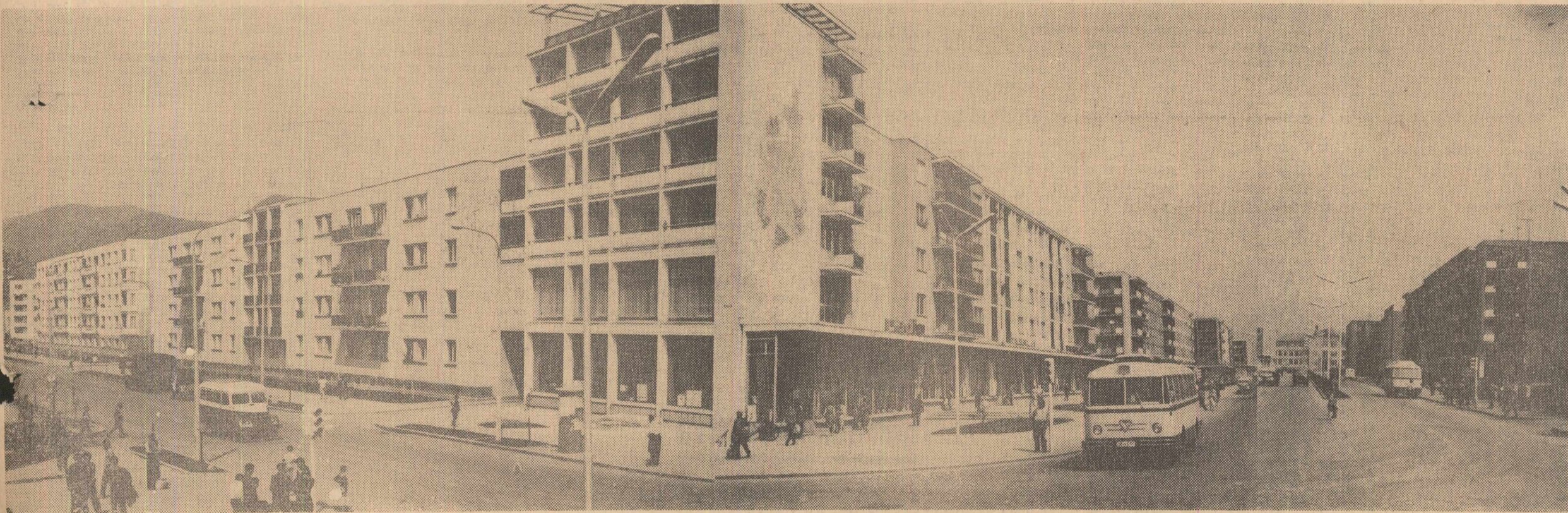
Acum minierii maramureșeni sînt preocupați de realizarea și depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă pe anul 1965. În această bătaie este angrenat și maistrul Stelian Filip. Dar Stelian Filip mai are și alte preocupări. Bun gospodar la casa lui, Stelian Filip se preocupă cu același interes și de treburile gospodărești ale comunei Căvnic. Construcțiile noi, ridicate aici în ultimii ani, sînt legate și de numele lui întrucît, alături de ceilalți cetățeni ai comunei, a participat la înălțarea lor. Știîndu-l frunțat în muncă și la frunțat în activitatea obștească, cetățenii circumscripției electorale raionale nr. 26 l-au propus drept candidat pentru alegerile de la 7 martie.

Ca și în celelalte orașe ale țării și la Baia Mare în ultimii ani s-au construit numeroase blocuri care au schimbat înfățișarea orașului modernizîndu-l, făcîndu-l tot mai frumos. Au apărut noi cartiere, noi bulevarde impunătoare prin linia lor arhitectonică.

Numărul apartamentelor construite în orașul Baia Mare întrecе totalul fondului de locuințe al întregului oraș din anul 1938. Pentru a ilustra ritmul de creștere a construcțiilor de locuințe este suficient să arătăm că în anul 1964 s-au dat în folosință de peste două ori mai multe locuințe ca în anul 1961.

Fotografia înfățișează cîteva din blocurile recent construite în noul centru al orașului Baia Mare.

Pagină realizată de
ION BOCIOACĂ
Fotografii de I. DEAC
și MARTIN SORCA

RESURSELE DE APĂ DIN TARĂ ȘI FOLOSIREA LOR

În Republica Populară Română, resursele de apă ocupă un loc important printre bogățiile naturale destinate a contribui la dezvoltarea armonioasă a economiei naționale.

În trecut, resursele de apă ale țării au fost valorificate într-o măsură neînsemnată, din cauza slabei dezvoltări a industriei, din pricina caracterului fărâmițat și inapoiat tehnice a agriculturii, precum și a nivelului de trai, material și cultural scăzut al majorității populației. Pentru a învedera această situație, este suficient să amintim că puterea instalată în centrale hidroelectrice era de numai 59.000 kW (de aproape 4 ori mai puțin decât puterea instalată a uzinei hidroelectrice V. I. Lenin), că totalul suprafeței irigate era de 18.000 ha, iar cantitatea de apă folosită pentru nevoile populației abia atingea 20 litri pe cap și zi, adică de cea 10 ori mai puțin decât este necesar. O situație la fel de grea se înregistra și în ceea ce privește combaterea efectelor dăunătoare ale apelor, care, lăsate la voia întâmplării, au provocat eroziuni și inundații pe întinse suprafețe agricole astfel încât se ajunsese ca 60 la sută din terenurile cultivabile ale țării să aibă o producție redusă cu 40 la sută, iar circa 950.000 ha să piardă în întregime stratul fertil, putând fi considerate practic scoase din circuitul agricol.

În anii noștri, problema gospodăriei raționale a apelor a căpătat o importanță deosebită, bucurându-se de o preocupare asiduă pe linie de stat.

Dezvoltarea rapidă a industriei, creșterea continuă a populației orășenești, precum și introducerea pe scară largă a irigațiilor solicita cantități mereu sporite de apă. Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. au pus în fața economiei noi sarcini, prevăzând realizarea a numeroase obiective care necesită, de asemenea, tot mai multă apă.

Surse bogate

Resursele de apă ale țării noastre se ridică la un stoc total mediu de cca 40 miliarde mc pe an — în afară de Dunăre — provenind din precipitațiile medii anuale de cca 660 mm, din care cca 25 la sută se scurge la suprafața solului. La acestea se adaugă aportul important al Dunării, care are un debit mediu de 5.400 mc/secundă la intrarea în țară și 6.300 mc/secundă la vărsare, ceea ce reprezintă un stoc total anual de aproape 200 miliarde mc/an.

Datorită variației în limite largi a factorilor climatici și în special a ploilor — determinanți pentru regimul apelor — resursele noastre de apă sînt distribuite neuniform pe teritoriul țării.

Dar sursele de apă nu prezintă neuniformități numai ca repartiție în spațiu, ci și în timp, avînd variații mari atât de la un an la altul, cît și în cursul aceluiași an.

Regimul precipitațiilor și condițiile geomorfologice imprimă cursurilor noastre de apă și un caracter specific, care se reflectă în faptul că debitele maxime sînt de 20 până la 100 ori mai mari decât debitele medii, în timp ce debitele minime pot scădea pînă la a 20-a parte din acestea, unele din riuri chiar secînd în timpul verii.

Dunărea se bucură de un regim de scurgere mult mai uniform, debitele sale maxime fiind numai de cca 3—4 ori mai mari decât cele medii, iar cele minime de 3—4 ori mai mici.

În ceea ce privește apele subterane, ele reprezintă un debit mediu de cca 150—200 mc/secundă pentru pinzele freatice, care sînt repartizate relativ uniform în întreaga țară.

Cînd vorbim de apele noastre, nu putem lăsa de o parte nici lacurile și bălțile, cu o suprafață totală de cca 2.820 km² pînă la care 2.300 km² p formate pe cale naturală, iar restul create de om.

Regimul specific al resurselor noastre de apă, cu caracterul lor torențial, cu neuniformitățile lor în timp și în spațiu, face ca gospodărirea lor rațională să întîmpine o serie de dificultăți, ceea ce impune ca această problemă să fie abordată cu toată atenția, pe baze tehnico-stiințifice speciale.

Abordarea pe baze tehnico-stiințifice a problemei gospodăriei apelor s-a făcut abia în ultimele două decenii. S-a început, în primul rînd, cu o cunoaștere temeinică a caracteristicilor resurselor noastre de apă.

În acest scop, încă din primii ani ai economiei planificate a fost reconstituită și amplificată rețeaua hidrometrică pe riurile țării, pe baza criteriului de reprezentativitate hidrologică și fizico-geografică a bazinelor hidrografice. Fără de cîteva zeci de posturi înaintea 1944, avem astăzi în țară cca 700 de posturi, înzestrate cu aparatură modernă și avînd un program complex de observații.

Paralel și în strînsă legătură cu rețeaua hidrologică, s-a dezvoltat și rețeaua meteorologică, care și-a dublat numărul de stații, s-a reorganizat și reamplasat pe baze de reprezentativitate fizico-geografică, capabilă de efectuarea unui program complex de observații. Avem astăzi în țară cca 1.000 de posturi pluviometrice și 157 de stații meteorologice.

În vederea cunoașterii pe baze temelnice a resurselor de apă subterană, mai puțin studiate, s-a trecut în ultimii ani la organizarea rețelei hidrogeologice de stat, cu un număr tot mai mare de foraje de investigații și observații.

Dar în afara cercetărilor sistematice a resurselor de apă naturale, o bună organizare a gospodăriei apelor comportă și cunoașterea completă a tuturor lucrărilor existente în legătură cu apele, cu evoluția lor și influența pe care o exercită asupra cursurilor de apă. În acest scop, statul nostru a trecut la organizarea inventarierii tuturor lucrărilor de folosire și stăpînire a apelor — captări și restituiri de debite, indiguiri, desecări, irigații, acumulări etc., elaborîndu-se pentru prima dată la noi în țară „Cadastrul general al apelor”, lucrare de mari proporții, realizată de Comitetul de Stat al Apelor. Această lucrare pune la îndemîna tuturor celor ce au de rezolvat probleme în legătură cu apele un material vast, lămurit la zi, cu datele complete privind situația lucrărilor existente de gospodărie a apelor la noi în țară.

Dezvoltarea în ritm susținut a economiei

naționale pe drumul construirii socialismului și mai ales cerințele legate de împlinirea planului de electrificare au determinat necesitatea elaborării unui program complex de studii privind posibilitățile de valorificare optimă a potențialului economic reprezentat de resursele de apă, în scopul folosirii lor complexe pentru toate necesitățile existente și de perspectivă ale țării.

Planul general de amenajare

Ca urmare a Directivei partidului și guvernului, s-a trecut la elaborarea planului general de amenajare a apelor din R.P.R., lucrare de o deosebită importanță în activitatea de gospodărie a apelor, avînd drept obiectiv de bază evidențierea posibilităților de folosire optimă a resurselor noastre de apă, pentru satisfacerea nevoilor social-economice și pentru combaterea efectelor dăunătoare ale apelor.

Planul general de amenajare a apelor din R.P.R., cuprinzînd și planurile pe bazine hidrografice, precum și planul de amenajare a luncii și deltei Dunării analizează potențialul amenajabil al resurselor de apă în vederea alimentării cu apă a orașelor și industriilor, pentru dezvoltarea irigațiilor, pentru producerea de energie

hidroelectrică și combaterea inundațiilor și excesiului de umiditate, conform cu etapele de dezvoltare a economiei naționale. Această lucrare de o deosebită înțelegere, elaborată de Comitetul de Stat al Apelor, este rodul unei largi și laborioase documentări științifice, reprezentînd un volum important de studii, la care au colaborat toate ministerele, organele centrale, staturile populare, Academia R.P.R. și alte instituții științifice. Pentru studierea cadrului natural și stabilirea condițiilor constructive ale lucrărilor studiate, s-a efectuat un vast program de studii și cercetări de teren — topografice, geologice, geotehnice etc. S-au inventariat peste 600 de cuve pentru realizarea de lacuri de acumulare, reținîndu-se cca 150 în schemele propuse.

Planul de amenajare constituie cadrul general pentru stabilirea parametrilor optimi de dezvoltare a folosirii apelor, pentru punerea în valoare a importanței lor potențial economic.

Cîteva date rezultînd din planul general de amenajare sînt interesante de amintit, pentru a arăta perspectiva de dezvoltare a folosirii apelor la noi în țară. Astfel, în ceea ce privește producerea de energie hidroelectrică, planul arată că din potențialul teoretic liniar de cca 70.000 GWh/an al principalelor cursuri de apă, este avantajos tehnico-economic a se amenaja cca 37.000 GWh/an, reținîndu-se pentru prima etapă uzine hidroelectrice cu o producție medie de cca 21.500 GWh/an.

De asemenea, studiile efectuate cu arătat că sursele noastre de apă pot satisface în condiții economice irigațiile unei suprafețe agricole de 5.000.000 ha, din care 2.300.000 ha, majoritatea în luncă Dunării și în Cîmpia Română, unde precipitațiile medii anuale sînt cuprinse între 400—600 mm/an și unde se înregistrează cele mai frecvente perioade secetase.

Ținînd seama de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. — care prevăd alimentarea cu apă în sistem centralizat a tuturor localităților urbane și a localităților rurale din zonele lipsite de surse locale — planul de amenajare prevede lucrări de alimentare cu apă a unei populații de 15,6 milioane locuitori, reprezentînd 65 la sută din populația țării în perspectivă. Debitul mediu total necesar va fi de cca 62 mc/secundă, din care 39 mc/secundă din surse subterane, ceea ce înseamnă o creștere de circa 6 ori față de prezent.

Pentru alimentarea cu apă a obiectivelor industriale prevăzute în perspectivă, planul de amenajare prevede lucrări de asigurare a unui debit de cca 150 mc/secundă, adică de peste două ori mai mult decât acum. Planul prevede, de asemenea, largi posibilități pentru satisfacerea unor debite mult sporite și peste aceste necesități.

Unul din marii beneficiari ai amenajărilor hidrotehnice realizate după Elibetare

V. Chiriac
vicepreședinte
al Comitetului de Stat al Apelor

irigațiilor, atît în bazinul Siret, cît și în nordul Bărăganului, pentru o suprafață de cca. 300.000 ha. Uzina Stejarul, spre care sînt conduse așezîndu-se lucrările corespunzătoare coordonate cu celelalte amenajări de apă.

Un obiectiv important îl constituie și combaterea efectelor dăunătoare ale apelor.

În ultimii 20 de ani, gradul de folosire a apelor a crescut de peste 5 ori, folosințele existente utilizînd anual cca 3,4 miliarde mc de apă.

Alimentarea cu apă centralizată a orașelor a crescut de aproape 9,5 ori, ajun-gînd de la 113.000 mii mc apă distribuită în anul 1950, la 370.000 mii mc apă distribuită în anul 1963. S-au realizat importante lucrări pentru alimentarea cu apă în peste 110 localități, între care: orașele București, Iași, Onești, Timișoara, Baia Mare, localitățile din Valea Jiului și de pe litoral. Sînt în curs lucrările pentru orașele Cluj, Craiova, Pitești, Tr. Severin, Sibiu, Marmatiș, Oradea ș.a.

O dezvoltare însemnată au înregistrat și alimentările cu apă industriale, al cărei consum este în prezent de cca 70 mc/secundă, respectiv de 6 ori mai mult ca înainte de 1944.

Avem în prezent pe teritoriul țării în exploatare acumulări cu un volum total de cca 1,4 miliarde mc și cca 70 km de derivații.

Unul din marii beneficiari ai amenajărilor hidrotehnice realizate după Elibetare este pe cca 10 miliarde kWh/an, cca. 30 la sută din potențialul hidroenergetic al Dunării pe sectorul românesc. Lucrarea de bază a amenajării o constituie barajul de tip deversor, cu o înălțime de cca 35 m peste nivelul fundului. Construcția este simetrică în raport cu axul fluviului, avînd pe fiecare mal — romînesc și sîrbesc — cîte o ecluză în două trepte, cu o lungime de 310 m și lățimea de 34 m, precum și cîte o centrală electrică de cîte 1.000.000 kW, instalații, echipate cu cîte 6 turbine lie-care. Centrala electrică va funcționa astfel încît să asigure în permanență nivelul de apă necesar navigației, precum și să preia virtuțile zilnice de sarcină din sistemele energetice ale celor două țări. O atenție deosebită s-a dat urzilor de desecare a apelor mari, care ating la viitură valori de cca 20.000 mc/secundă.

Între sistemele hidrotehnice realizate, mai trebuie să amintim și barajul cu lacul de acumulare de la Cîmpia-Teliuc pe Cerna, barajul și lacul de la Strimbor pe Firiza-Baia Mare, acumulările Secu și Goz-na pe Bîrzava la Reșița, toate cu baraje de 40—50 m înălțime, de diferite tipuri constructive, cu lacuri de 30—50 milioane mc capacitate și uzine hidroelectrice de pînă la 4.000 kW. Sistemele respective au de asemenea folosință complexă, deservînd alimentarea cu apă posibilă și industrială a centrelor respective (Hunedoara, Baia Mare, Reșița), dezvoltarea irigațiilor, producerea de energie electrică și combaterea inundațiilor.

Un alt exemplu interesant de amenajare complexă îl constituie lucrările hidrotehnice din bazinul hidrografic Bahlui, cu 7 baraje de pămînt și 3 regularizări de albie, lucrări destinate în primul rînd a apăra împotriva inundațiilor orașul Iași cu in-dustria sa, precum și să furnizeze apă pentru irigație a 3.000 ha.

Sistemele hidrotehnice cu lacuri de acumulare se dezvoltă cu fiecare an, pe măsură ce cursurile noastre de apă ajung la limita capacității de asigurare a debitelor pentru folosințe în regim natural de scurgere. Planul de amenajare prevede numeroase alte sisteme cu lacuri de acumulare pe majoritatea riurilor din țară.

...și
hidroameliorative

O categorie aparte de lucrări hidrotehnice o constituie sistemele hidroameliorative. Necesitatea dezvoltării într-o măsură tot mai mare a acestor lucrări o constituie

faptul că în țara noastră se întîlnesc întin-se suprafețe agricole pe care lipsa sau excesul de apă stînjenește dezvoltarea culturilor, micșorînd producția. În unele zone, amploarea acestor fenomene impiedică agricultura intensivă și prin aceasta sporirea producției. În altele, inundațiile sau secelele produc în numeroși ani pagube importante cu efecte defavorabile asupra economiei. Perspectivile largi care s-au deschis agriculturii noastre prin trans-formarea socialistă, au impus trecerea la un program susținut de măsuri pentru înlăturarea dificultăților arătate în vederea punerii în valoare maximă a fondului nostru funciar, prin realizarea de lucrări de indiguiri, desecări și irigații.

Acțiunea de valorificare a resurselor de apă s-a împletit strîns cu aceea de combatere a efectelor dăunătoare ale apelor, prin indiguiri și desecări, în scopul punerii în valoare maximă a unor importante suprafețe agricole neproductive sau cu productivitate redusă. Avem astăzi în întreaga țară scoase de sub efectul inundațiilor terenuri cu o suprafață de cca 970 mii de hectare, din care 328.000 ha în luncă Dunării. De asemenea s-au realizat lucrări de desecare pe o suprafață totală de cca 700.000 ha, din care cca 200.000 ha în luncă Dunării. Ritmul susținut de realizare a acestor lucrări este pus în evidență de realizările din luncă Dunării. În acțiunea de scoatere de sub efectul inundațiilor a celor 430.000 ha prevăzute în planul de amenajare pentru această zonă, la sfîrșitul anului 1962 erau indiguite cca 101.000 ha,

ele se realizează în etape succesive, începîndu-se cu indiguirile, continuîndu-se cu desecările și terminînd cu indiguirile, pentru a se crea progresiv și în ordinea urgenței condițiile de dezvoltare a agriculturii. Mai este de semnalat și faptul că pe parcursul exploatării rezultă o serie de elemente noi care duc la necesitatea adaptării unor dispozitive inițiale.

Lucrările hidroameliorative sînt lucrări vii, care trebuie în permanență îmbunătățite. Exploatarea lor corespunzătoare constituie de asemenea o condiție ca aceste lucrări să dea randamentul necesar.

Protecția calității apelor

Am lăsat anume la urmă prezentarea unei probleme de o deosebită importanță în ansamblul preocupărilor pentru o elt mai rațională gospodărie a apelor. Este vorba de problema protecției calității apelor.

Economia are nevoie nu numai de apă multă, ci și de apă de bună calitate. Nici o ramură economică și cu atât mai puțin populația nu poate funcționa la un nivel înalt de dezvoltare, dacă nu are apă în cantitate și de bună calitate. Dar tocmai acești beneficiari ai apelor, al apelor curate, sînt cei care printr-o neatenție la folosirea lor pot strica, pot degrada calitatea surselor naturale de apă. Această situație se produce datorită evacuării de ape reziduale din rețelele de canalizare ale orașelor și industriilor. Aceste ape, încărcate cu cele mai diverse impurități, de la suspensiile minerale și organice la substanțe chimice nocive de toate categoriile, produc murdărirea cursurilor de apă în care se evacuează în caz că nu sînt în prealabil curățite corespunzător.

Se impune ca în acest proces continuu de folosiri și evacuări succesive ale apelor să se păstreze un echilibru rațional, pentru a nu se stînjească și chiar împiedice folosirea în continuare a apelor pentru nevoile economiei.

Pentru îmbunătățirea calității actuale a surselor de apă ale țării, pentru păstrarea în continuare a unei calități corespunzătoare, strict necesare dezvoltării tuturor folosințelor, statul nostru a pornit o acțiune sistematică, în realizarea căreia sînt antrenate majoritatea organelor administrației de stat.

Organizarea acțiunii de protecție a calității apelor are la bază o temeinică acțiune de cunoaștere a tuturor surselor de impurificare, a tuturor evacuărilor de ape reziduale, din canalizările industriale și orașelor. S-au întreprins studii de specialitate privind metodele de epurare a acestor ape reziduale, luîndu-se în vedere și posibilitățile de valorificare a unor substanțe utile conținute în aceste ape.

mai ales în cele industriale, cum ar fi lanolina din industria lînei, singele din industria cîrnilor, acidul sulfuric și sulfuratul fieros de la laminare. S-au avut în vedere și au început a fi aplicate metodele de folosire a apelor reziduale în irigații, mai ales a celor menajere — orășenești. În sfîrșit, s-au analizat posibilitățile de reducere a debitelor de ape reziduale evacuate în riuri, prin recircularea acestor ape în procesele de producție, ori de cîte ori acest lucru e posibil.

Amplierea problemei care trebuie rezolvată este pusă în evidență de faptul că debitul total de ape reziduale evacuate în cursurile noastre de apă este de două miliarde mc/an.

În ultimii ani, s-au făcut pași importanți în domeniul construirii de instalații și stații pentru epurarea apelor reziduale. S-au realizat mai mult de 150 de stații de epurare, altele fiind în curs. Pînă în anul 1970, majoritatea surselor de impurificare importante vor avea stații de epurare construite, pentru a face intensive apele reziduale înainte de evacuarea lor în cursurile de apă.

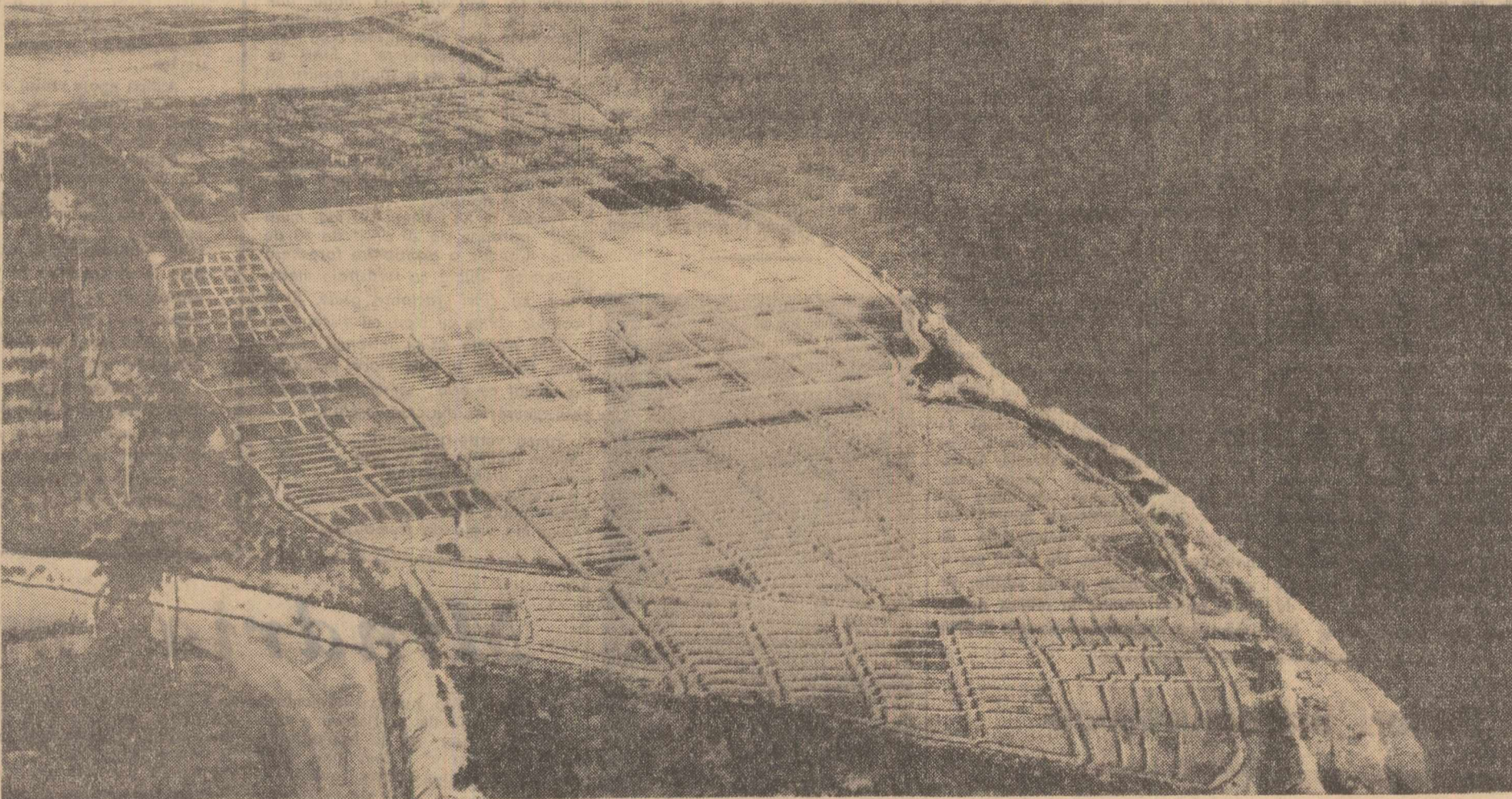
În urma măsurilor luate prin construirea de stații de epurare, o serie de riuri care se aflau într-o stare avansată de murdărire, punînd problema deosebită de grea pentru folosirea apelor — precum sînt Jiul, Dimbovită, Trotușul — vor fi readuse la viață și vor avea în curînd ape curate bune pentru folosințe. Între marile lucrări programate, se află și stația de epurare din orașul București, care va intra în funcțiune parțial în anul 1970.

Pe această linie, Comitetul de Stat al Apelor duce o permanentă acțiune de control și îndrumare a unităților impurificatoare, pentru ca măsurile de protecție a calității apelor să se ia la timp și la nivelul necesar, astfel încît folosințele să aibă apă de calitate și în cantitate corespunzătoare, conform necesităților proprii, fără a se stînjească unele pe celelalte.

În cele arătate, am parcurs — pe scurt — principalele aspecte pe care le prezintă gospodărirea apelor în țara noastră, precum și o serie din realizările în domeniul lucrărilor hidrotehnice și hidroameliorative.

Toate aceste realizări, care înainte de 1944 nici nu puteau fi măcar imaginare, constituie doar un început. Ele sînt încurajatoare, dar în același timp obligă la noi și noi eforturi pentru noi realizări și pentru valorificarea lucrărilor construite. Lucrările amintite constituie rodul muncii încordate și al priceperii tehnicienilor și inginerilor noștri, oglîndind în același timp avîntul și ritmul susținut de dezvoltare a economiei noastre. Tot ceea ce s-a construit trebuie întreținut și exploatat cu grijă, iar apa trebuie folosită cît mai rațional, cu evitarea pierderilor și risipei.

De o deosebită importanță este și formarea unei conștiințe de masă pentru o gospodărie cît mai eficientă a apelor, sub toate aspectele, cantitativ și calitativ. Fiecare cetățean trebuie să fie conștient că apele sînt un bun al nostru al tuturor, avînd un rol hotărîtor în dezvoltarea economiei naționale.

Grădini de legume pe malul Borcei

